

Begrundelsen for bestemmelsen i stk. 5, som er indsat efter ønske fra Forsvarsministeriet og Udenrigsministeriet, er bl.a. at de pågældende er afskåret fra at erhverve egentlig bopæl (i modsætning til faktisk ophold) i opholdslandet eksempelvis på grund af de særlige internationale regler for deres status dér. Bestemmelsen modsvarer i øvrigt lovforslagets § 18 om, at udenlandske diplomater og militærpersoner og disses husstand under opholdet her i riget ikke registreres i CPR.

Bestemmelsen vil omfatte godt 600 medarbejdere i udenrigstjenesten. Med familier, herunder børn under 21 år, jf. stk. 6, drejer det sig om skønsmæssigt godt 1.400 personer, hvortil kommer enkelte personer, der er udsendt i statens tjeneste uden at gøre tjeneste på diplomatisk eller konsulære repræsentationer. Udenrigsministeriet har peget på, at betænkning nr. 1209 afgivet i 1991 af Udenrigskommisionen af 1. april 1989 (Udenrigstjenesten mod år 2000) bl.a. på baggrund af en gennemgang af folkeregisterloven anbefalede, at »en række love, hvor bopælskravet virker mod hensigten for medarbejdere udsendt i den danske stats tjeneste, bør ændres, så dette undgås«. Det bemærkes i øvrigt, at både norske, svenske og finske diplomater bevarer optagelsen i respektive folkeregistre i hjemlandet under deres udsendelse.

Bestemmelsen vil endvidere for forsvarrets vedkommende omfatte de ca. 1.500 personer, som Forsvarsministeriet ifølge det seneste forsvarsforlig har fået bevillingsmæssig mulighed for at udsende til FN-opgaver i udlandet. Omfattet af bestemmelsen er tillige personel fra forsvaret, som af civile, humanitære organisationer udsendes til kriseområder i varierende perioder. Forsvarsministeriet har anført, at der med bestemmelsen er tale om en naturlig tilpasning af CPR-loven, der afspejler regeringens politik vedrørende Danmarks internationale indsats, herunder forsvarrets deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre opgaver.

Bestemmelsen i stk. 6, som ligeledes er ny, fastsætter, at familiemedlemmer tilhørende de i stk. 5 nævnte personer, heller ikke registreres som udrejst under ophold i udlandet sammen med en sådan person under dennes udsendelse til tjeneste uden for riget.

Til § 25

Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige fornyede den 8. maj 1989 en aftale om folkeregistrering, hvis formål er at lette folkeregistreringen af personer i de kontraherende lande og sikre, at en person, der bor i Norden, er registreret ét og kun ét sted. Afgørelsen af, om en person skal registreres som tilflyttet indflyt-

ningslandet ligger efter den nordiske folkeregistreringsaftale hos indflytningslandet. Denne afgørelse må fraflytningslandet acceptere. De foreslåede bestemmelser i stk. 1 - 4 er en konsekvens af denne aftale.

Stk. 4 svarer iøvrigt til § 12, stk. 2, i folkeregistreringsloven efter lovændringen i juni 1998.

Til § 26

Bestemmelsens regler om indhold af flytteanmeldelse, fraflytningsdato og muligheden for registrering af udlandsadresse og/eller kontaktdresse under udenlandsophold svarer til tilsvarende bestemmelser i folkeregistreringsbekendtgørelsens §§ 4 og 6. En kontaktdresse er en adresse her i landet, hvortil offentlige myndigheder og private kan sende vedkommendes post.

Til § 27

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 1 skal gælde for kommunernes medvirken ved anmeldelse af flytning til et andet nordisk land, vil tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets § 12.

Om Færøerne i stk. 2 henvises til forslaget § 60 med bemærkninger.

Til kapitel 7. De registreredes beskyttelse mod videregivelse af oplysninger

Kapitlet indebærer en forbedring af beskyttelsen af den enkelte, som ønsker dette, mod videregivelse, dels ved en udvidelse af adressebeskyttelsen til også at omfatte navnebeskyttelse, dels ved indførelse af nye og lidt ændrede beskyttelsesformer i øvrigt.

Til § 28

Adressebeskyttelse er navnlig aktuell, hvor en person vil sikre sig mod henvendelser fra en anden eller andre bestemt(e) personer, f.eks. tidligere ægtefælle eller samlever. Tidligere, hvor adoption af danskfødte børn var mere udbredt end i dag, har adressebeskyttelse også været benyttet som beskyttelse af et adoptivbarn og dets adoptivforældre mod henvendelser fra den biologiske mor. Pt. har knap 30.000 personer adressebeskyttelse.

Med bestemmelsen sker en udvidelse af beskyttelsen til samtidig også at omfatte pågældendes navn.

Det forhold, at beskyttelsen hidtil har været begrænset til adressen alene, har betydet, at der ved identifikation og forespørgsel på en adressebeskyttet person i svaret er anført den efterspurgte persons aktuelle navn. I tilfælde, hvor en person i forbindelse med en flytning til en ny adresse søger at skjule sig for